

17. 4. 1917

אשר

TS 18 J 2, f. 12 *

1 מעשה שהיה בפנינו [אנו בית דין הקבוע] במצרים מפי בית דין הגדול אחייה רחמנא

2 2 וקימה איך אשה [אשמה מלוך בת נ] חומה בר והב ~~אשמה מלוך בת נ~~ שהי (!) אשת מרב יוסף הסופר בר מנשה

3 3 ידוע בן אלעני [אחרי שהתודענו צא ב]ת כראוי וכשורה וכן אמרה דעו רבותי כי איש

4 4 היה בצובה ^{מדונה} שמו ^ט [יבאן בן מחפוז אלקוקי אל] והוא בן אחות אבא נחומה נע וגם היה לו

5 5 ~~אחיה~~ ^{שקני} [אובת שמה מימונה והיה למימונה זו בן ובת ^{שלשה בנים}

6 6 ואכת שמה סעידה ונולד לאבא נחומה אלא בן ובת הבן שמו והב השולחני ואני מלוך בת

7 8 נחומה ומת אחי והב במדינת אלפיס ^{לא בן ולא בת} ^{הניס לא בן ולא בת} טיבאן בר מחפוז אלקומי במדינת צובה

8 8 מאחר שמתה אשתו ב אשתו ונטל מה שהניחה ל ^{הדין והנניה} עזבונה אצל הזקן

9 היקר מרב תקיים ידוע בן אלעם ואין ^{הנפטרת בחייו} ^{לפי באן} ולא יורש זולתי מרב זכה אבא

10 נחומה בכלל ירושתו לפי שאין לסעידה ולא ליורשה על ^{התורה} ^{ובלכה} ^{על לפני} אבא נחומה

11 ולפי שאין לאבא נחומה יורש ולא נוחל זולתי אני מלוך ב [חורגתי אב] בכל יורשת טיבאן בר מחפוז

- 12 לָלַע וְעַמְדָתִי בַמְּקוֹמוֹ כְּתוּרָה וְכַהֲלֵכָה וַיֵּשׁ עִמִּי עֲדִים [כַּשְׂרִים ז'] קִנִּים
מְכִירִים בְּכֹל מָה שֶׁזָּכַרְתִּי
- 13 וְהֵם יוֹדְעִים וּמַעֲיִדִים בְּאֵמוֹת עֲסָקִי שְׁתוּוֹיֹתִי לָכֵם ו [
 מ שְׁהוּעַד
- 14 לַמְּקוֹם [כְּהָ] וְתַעֲזְרוּ הַדִּין כְּמוֹ שְׂאֵתֵם מַחֲוִיבִים וְחִזְקוּ לִי בְּבֵית דִּין
וְחִשְׁמְעוּ מִפִּי עַד וְמָה
- 15 שֶׁהֵם מַעֲיִדִים לִפְנֵיכֶם לִי וְחִקְרוּ וְתִדְרְשׁוּ כְּמוֹ אֲתֵם מִצְוִיִּם וְתַכְתְּבוּ
בְּכֹל מָה שֶׁיִּתְבַּרֵּר
- 16 לָכֵם אֶלְלֵיךְ וְלִי בֵּית דִּין הַקְּבוּעַ בְּמִדְיָנָה צוּבָה שֶׁצִּדִּי שְׁחַגִּיעַ יְרוּשָׁה
אֲבִי אֲמַצְאָה נְחוּמָה לִי
- 17 לִפְנֵי שְׂאֵין יְרוּשָׁה לְטִיבָאן זוֹלָתִי אֲבָא נְחוּמָה וְאֵין לֵאבִי נְחוּמָה יְרוּשָׁה
זוֹלָתִי אֲנִי מְלוֹךְ בְּתוֹ
- 18 וְכִשְׁמַעְנוּ אֲנִי בֵּית דִּין הַנִּזְכָּר לְעֵלָא נְזַקְקֵנוּ לָהּ וְהִבִּיֵּאָה לַפְּנֵינוּ (1)
שְׁלוֹשָׁה זְקִנִּים
- 19 הַגּוֹנִים אֲשֶׁמֶס מִנְחָם הַמְּלַמֵּד בְּרַ שְׁלֵמָה וְהַשְּׂנִי עוֹזְרֵיהֶם בְּרַ מִנְחָם בְּרַ מְבוֹרֵךְ
וְהַשְּׁלִישִׁי מִרַ יַעֲקֹב בְּרַ דּוּיָד וַיְבֹאוּ שְׁלֹשָׁתָם [לְפָנֵינוּ כֹּל חֵד לְחוֹד] וַיַּעֲיִדוּ
- 20 לַפְּנֵינוּ כֹּל חֵד
- 21 לְ וְכֵן אָמְרוּ מַעֲיִדִים אֲנִי שְׂאֵנוּ מְכִירִים כִּי שִׁיבָאן בְּרַ מַחְפוֹץ
אֶלְקוּמִי בֶן אַחִי
- 22 מִיִּמּוֹנָה אִם נְחוּמָה וְכִי לֹא הִיא לְנְחוּמָה בְּלֹתִי וְהֵב וְמְלוֹךְ וַיִּמַּתְּ וְהֵב
בְּמִדְיָנָה אֶלְפִיּוֹם
- 23 מִכְּפָרֵי מִצְרַיִם וְלֹא נִשְׁתַּלֵּךְ לְנְחוּמָה יְרוּשָׁה וְלֹא נִחַל וְלֹא יַעֲמוֹד בַּמְּקוֹמוֹ
זוֹלָתִי מְלוֹךְ
- 24 זֹאת הִיא אֵשֶׁת יוֹסֵף בְּרַ מְנַשֶּׁה בֶן אֶלְעָנִי הַסּוֹפֵר וְכְמוֹ עַמְדָּנוּ עַל דְּבָרֵי
הָעֲדִים וְנִצְטַרְפָּה

25 עדותם והם הבונים להעיד כתבנו מעשה זה בכל ה 15

מִן זֶרְ בֵּית דִּין

26 ~~א~~ נִסְרֵ ל בּוּ וּל כֹּל מֵה שֶׁנֶּבֶח מִר טִיבָאן בֵּר מַחְפּוּן

כווסת הישרים

27 והתמימים ל יודע]

שיגיל ע אל יד מלוך בת

28 נחן מה לא בירושה ונחקק

אא בכתב הזה

29 ובעדות הנחקקת ~~אאאאאא~~ במעשה הזה ויקבל שכר גדול

ושלום וכן יהי רצון נכתב

30 בחודש אלול שנת אלף שלוש מאות ששים ואחת למנין שטרות שאנו

רבילין למנות

31 בו בפסטאט מצרים שעל הנחר מושבה

שולים

עלי יוסף ש

מנשה

לא

וליס אא לטיבאן זה יורש אא

ישראל זולתי נחומה

